

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 5.5.2003
KOM(2003) 234 lopullinen

2003/0091 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta postialalla suoritettavien palveluiden
arvonlisäveron osalta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. TAUSTAA

Kun kuudes arvonlisäverodirektiivi¹ annettiin 1970-luvulla, postialalle oli ominaista monopolitilanne ja vähäinen valikoima palveluita, joiden markkinoilla ei ollut lainkaan kilpailua. Käyttöön otettu verojärjestely eli julkisten postipalvelujen vapauttaminen verosta oli asianmukaista kyseisessä tilanteessa.

Joissakin jäsenvaltioissa katsotaan vieläkin, ettei arvonlisäveroa (alv) sovelleta julkisiin postipalveluihin, koska niitä pidetään julkisen viranomaisen suorittamina kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Muissa jäsenvaltioissa sovelletaan 13 artiklan A kohdan 1 kohdan a alakohtaa. Sillä vapautetaan:

Julkisen postilaitoksen palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset, lukuun ottamatta henkilökuljetus- ja televiestintäpalveluita.

Lisäksi 13 artiklan B kohdan e alakohdalla vapautetaan:

Maan alueella kelpaavien postimerkkien sekä veromerkkien ja muiden vastaavien merkkien luovutus nimellisarvostaan.

Postipalveluiden vapauttaminen ei koske rautateiden, lentoyhtiöiden tai muiden liikenteenharjoittajien suorittamia samankaltaisia palveluita. Postimerkkien luovutus on kuitenkin vapautettua myyjästä riippumatta.

Yhteisössä on kuitenkin hieman epätietoisuutta kyseisen vapautuksen oikeasta tulkinnasta. Esimerkiksi ainakin kaksi jäsenvaltiota ovat sitä mieltä, ettei vapautusta sovelleta, jos julkiset postipalvelut suorittaa osakeyhtiö.

2. VAPAUTUKSISTA JOHTUVA KILPAILUN VÄÄRISTYMINEN

Vapautus ei tarkoita verottomuutta. Se tarkoittaa vain, että tietyn suorituksen arvonlisästä ei kanneta veroa. Mutta se merkitsee myös, että liitännäiskustannuksista syntynyttä alv:tä ei voida vähentää. Tämä aiheuttaa väistämättä vääristymistä. Se johtuu vapautuksen vaikutuksesta alv:n normaalisti avoimeen luonteeseen toimitusketjussa ja tästä aiheutuvan "piilo-alv:n" vaikutuksista (ns. kerrannaisvaikutus).

Normaalisti kukin liiketoimiketjuun kuuluva verovelvollinen veloittaa alv:n ja vähentää häneltä veloitetun alv:n. Tällä tavalla verorasite siirtyy ketjussa, kunnes se saavuttaa lopullisen kuluttajan, joka ei voi tehdä vähennyksiä. Kun ketjuun kuuluu yritys, jonka hankinnat ovat alv:stä vapautettuja, se ei voi vähentää siltä perittyä alv:tä. Se siirtää kyseisen alv-kustannuksen omiin myyntihintoihinsa (piilo-alv:nä). Tästä johtuen sen hinnat ovat

¹ Kuudes neuvoston direktiivi (77/388/ETY), annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/92/EY (EYVL L 331, 7.12.2002, s. 27).

hieman alemmat kuin silloin, jos se olisi perinyt alv:n myynnistään, koska piilo-alv:hen ei sisälly kyseisen yrityksen oma arvonlisä. Alv koskee sen kustannuksia eikä sen myyntiä.

Kun vapautuksen alaisen hankinnan suorittava henkilö myy lopullisille kuluttajille, nämä hyötyvät alennetusta hinnasta, koska kyseisen suorittajan lisäämästä arvosta ei kanneta veroa. Koska vapautuksesta hyötyvä yritys ei voi vähentää veroa, asiakas maksaa piiloveron suorittajan kustannuksista. Jos kuitenkin verovelvollinen yritys on vapautetun suorituksen kuluttaja, sille aiheutuu vapautetun yrityksen kustannuksia, joihin kuuluu piilo-alv, jota se ei voi vähentää. Tämä nostaa verovelvollisten yritysten kustannuksia. Kun kyseinen verovelvollinen yritys perii alv:n omasta myynnistään, arvonlisälaskelman veroperusteeseen kuuluu piilo-alv. Tästä johtuu, että lopullinen kuluttaja maksaa enemmän veroa, koska se maksaa alv:n piilo-alv:stä.

3. VÄÄRISTYMINEN POSTIALALLA

Nykyinen postipalvelujen vapautusjärjestelmä aiheuttaa vääristymää julkisen postilaitoksen ja yksityisen toimijan suorittamien samankaltaisten palvelujen välillä, sillä ainoastaan edellisen suorittamat palvelut on vapautettu verosta. Julkisen postilaitoksen hinnat ovat edullisempia suoritettaessa postipalveluja henkilöille, joilla ei ole vähennysoikeutta (esim. yksityishenkilöt, pankit, vakuutusyhtiöt, hyväntekeväisyysjärjestöt jne.). Kyseiset kuluttajat eivät voi saada takaisin kaikkea niiltä veloittettua alv:tä, joten nykyisin niiden kannattaa ostaa kyseiset palvelut alv:stä vapautetulta palvelujen suorittajalta, koska ne hyötyvät piiloverosta huolimatta alemmasta hinnasta. Toisaalta alv:n vähentämään pystyvä yritys suosii verovelvollista palvelujen suorittajaa (yksityinen toimija), joka perii siltä alv:n, jonka se pystyy vähentämään. Tämän tyyppiset yritykset, jotka nykyisin vastaavat hieman yli 60 prosentista julkisten postilaitosten liikevaihdosta postipalvelujen osalta Euroopan yhteisössä, käyttävät mieluummin alv:n veloittavia toimijoita. Näin siksi, että piiloveroa ei ole, ja vaikka veloitettu hinta alv:n kanssa on korkeampi, alv voidaan vähentää, minkä ansiosta tosiasiallinen hinta jää alhaisemmaksi. Nykyisestä vapautuksesta seuraa, että julkiset ja yksityiset toimijat eivät pysty tosiasiallisesti kilpailemaan kaikilla markkinoilla. Ja koska suuri osa alasta on varattu julkisille toimijoille, piilo-alv:n esiintyminen on hyvin yleistä.

Koska julkiset postipalvelut toimivat nykyisin kilpailluilla markkinoilla, alv-vapautuksen rajoittaminen koskemaan yksinomaan julkista alaa vääristää vääjäämättä kilpailua. Kyseisestä tilanteesta, jota on yhä vaikeampi perustella, valittavat säännöllisesti sekä yksityiset että julkiset toimijat. Alan lisääntyvä vapauttaminen lisää vääristymän esiintymistä.

Nykyinen järjestelmä myös mutkistaa sellaisten julkisiin toimijoihin perustuvien konsernien sisäisiä kauppasuhteita, joiden riippumattomiin tytäryhtiöihin (esim. kuljetusliike) sovelletaan yleensä tavanomaisia alv-sääntöjä ja jotka näin ollen veloittavat ja vähentävät alv:n. Kun tytäryhtiö suorittaa palvelun julkiselle toimijalle, tämä ei pysty saamaan laskutettua alv:tä takaisin, ja tämän vuoksi se aiheuttaa kustannuksen. Ja päin vastoin, kun julkinen toimija suorittaa palvelun tytäryhtiölleen, suoritus on vapautettu verosta, mutta se sisältää kuitenkin piilo-alv:n. Näin ollen alv-rasite, jonka normaalisti pitäisi siirtyä yritysten kautta lopulliselle kuluttajalle, juuttuu kiinni järjestelmään aiheuttaen lisäkustannuksia sekä yrityksille että kuluttajalle.

Yksityistäessään postilaitoksensa täysimääräisesti tai osittain jotkut maat verottavat jo postialaa, mikä aiheuttaa ongelmia suhteessa postialan toimijoihin muissa maissa, joissa julkinen postilaitos on edelleen vapautettu alv:stä.

Kaikki kyseiset ongelmat osoittavat, että yhteiseen arvonlisäverojärjestelmään kiinteästi liittyvää tasapuolisuusperiaatetta ei alalla enää noudateta. Tämän ehdotuksen tarkoituksena onkin muuttaa kuudetta direktiiviä niin, että kaikista alalla suoritettavista palveluista kannetaan alv. Näin vero nykyaikaistetaan ja yksinkertaistetaan vääristymät poistamalla, ja veron soveltaminen alalla muuttuu oikeudenmukaisemmaksi. Tämä on strategiasta sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi kesäkuussa 2000 julkaistun komission tiedonannon² mukaista.

4. EHDOTETTU RATKAISU HAVAITTUIHIN ONGELMIIN

Täysin teknisestä näkökulmasta paras ja selkein ratkaisu olisi yleisen verokannan soveltaminen kaikkiin postipalveluihin. Verotus antaisi julkisille postilaitoksille oikeuden vähentää hankinnoista veloitettu alv, ja samalla piilo-alv poistettaisiin järjestelmästä kaikkien osalta ja useimmat vääristymisongelmat suorittajien osalta ratkaistaisiin.

Yleiseen verokantaan perustuvan täysimääräisen verotuksen käyttöönotto voisi kuitenkin johtaa erityisesti yksityisille kuluttajille suoritettavien postipalvelujen hinnankorotuksiin. Olisi painotettava, että jos postialan toimijoille annetaan oikeus liitännäisistä tuotantopanoksista maksetun veron vähentämiseen, kyseinen verotus ei johtaisi yleistä alv-kantaa vastaavaan hinnankorotukseen. Ottaen kuitenkin huomioon postialan toimijoiden soveltamat marginaalit ja yleisen alv-kannan yhteisössä, lopulliselle kuluttajalle todennäköisesti koituu joitakin hinnankorotuksia, elleivät jäsenvaltiot käytä kyseisiä verotuksesta saamia lisätuloja postipalveluille (joko toimijalle tai kuluttajalle) antamiensa tukien lisäämiseen. Täysimääräisellä verotuksella olisi myös merkittävä vaikutus joillakin hyväntekeväisyyden ja terveyden kaltaisilla herkillä aloilla, joilla muut kuin vähennyskelpoiset kustannukset kasvavat.

Tämän vuoksi komissio on pyrkinyt löytämään ratkaisun, jolla poistetaan vapautuksen aiheuttama vääristyminen ja turvaamaan se, että jäsenvaltiot pystyvät minimoimaan hinnankorotusten vaikutuksen lopullisille kuluttajille verotuksella. Tämä voidaan toteuttaa säätämällä alennetusta kannasta yksityisten kuluttajien käyttämille postipalveluille. Tämä johtuu siitä, että postialan toimijan myynnistä suoritettava alennettu kokonaisvero ei merkittävästi eroa yleisestä tuotantopanoksista maksettavasta verosta. (Tosiasiallinen tulos riippuu sovellettujen alennettujen ja yleisten kantojen suhteellisista tasoista sekä postipalvelun suorittajan "lisäämän arvon" määrästä.)

Alennettua verokantaa sovellettaessa on kuitenkin tarpeen pitää mielessä postitoimintojen ainutlaatuinen luonne ja erityisesti se, että asiakkaat voivat ostaa eri arvoisia postimerkkejä ennakkoon ja panna postinsa postilaatikoihin kerättäväksi olematta yhteydessä toimijaan. Jako eri alv-kantojen alaisiin tuotteisiin on olennaisessa asemassa, mikäli keskeisenä tavoitteena oleva yksinkertaistaminen halutaan saavuttaa.

On kuitenkin katsottu, että alennetun kannan kohdentaminen yksinomaan yksityisiin kuluttajiin on asianomaisten toimien luonteen vuoksi teknisesti mahdotonta. Sen sijasta ehdotetaan, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus soveltaa alennettua alv-kantaa tavanomaisiin postipalveluihin. Niihin kuuluu suurin osa yksityisestä postista, mutta myös osa liikepostista. Itse asiassa sillä, että alennettua kantaa voidaan soveltaa myös yrityksiin, ei ole merkitystä, sillä verotettavat yritykset voivat vähentää alv:n veloitetusta kannasta riippumatta,

² Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille - Strategia sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi, KOM(2000) 348 lopullinen.

ja alv:stä vapautetut yritykset ovat lopullisten kuluttajien tavoin laajalti samassa asemassa kuin voimassa olevien sääntöjen nojalla.

Tämän vuoksi oheisella direktiiviehdotuksella pyritään muuttamaan julkisiin postipalveluihin sovellettavia alv-sääntöjä tekemällä näistä palveluista yleisesti verollisia. Jotta tämän muutoksen vaikutus lopullisten kuluttajien maksamiin hintoihin olisi kuitenkin mahdollisimman pieni, ehdotettu ratkaisu sisältää mahdollisuuden soveltaa joissakin tapauksissa alennettua alv-kantaa kirjeiden ja pikkupakettien toimittamiseen. Kyseisillä järjestelyillä, jotka kuvataan yksityiskohtaisesti jäljempänä tässä asiakirjassa, on tarkoitus tarjota kaikille kyseisen alan yrityksille oikeudenmukaisempi kohtelu ja minimoida muutoksen vaikutus lopullisiin kuluttajiin.

Olisi kuitenkin painotettava, että kaikkien postipalvelujen verotus ei vaikuta parhaillaan toteutettavaan vapauttamiseen postialalla, johon sovelletaan 15. joulukuuta 1997 annettua direktiiviä 97/67/EY (sellaisena kuin se on muutettuna)³. Alv:n soveltaminen ei ole ennakoedellytys kyseisen alan laajemmalle vapauttamiselle, vaan ainoastaan ratkaisu osittain vapautetuista markkinoista johtuviin nykyisiin ongelmiin.

5. TIIVISTELMÄ EHDOTETUISTA MUUTOKSISTA

Ehdotus perustuu seuraaviin kolmeen seikkaan:

- Julkisia postipalveluja ja postimerkkejä koskevan vapautuksen poistaminen.
- Muutetut suorituspaikkasäännöt ainoastaan yhden alv-kannan varmistamiseksi suurimmalle osalle yksityispostia.
- Mahdollisuus alennettuun kantaan.

Postipalveluja ja postimerkkejä koskevaa vapautusta ehdotetaan poistettavaksi. Periaatteessa tämä merkitsee sitä, että kaikkiin postipalveluihin sovelletaan kuudennen alv-direktiivin 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 28 b artiklan C kohdan 2 kohdassa säädettyjä kuljetusta koskevia alv:n perussääntöjä. Kuljetus on verollista, jos se tapahtuu yhteisössä, mutta tavaroiden kuljetus yhteisön ulkopuolelle on vapautettu ja siihen liittyy vähennysoikeus.

Tämän vuoksi ilman lisämuutosta vapautuksen poistamisen välitön vaikutus olisi se, että postipalveluille luotaisiin kaksi maksuluokkaa: *yhteisössä* toimitettavaksi kerättyyn postiin sovellettaisiin tavanomaista verokantaa, kun taas yhteisön *ulkopuolelle* jaettavaksi kerätty posti vapautettaisiin ja siihen liittyy vähennysoikeus. Tämä aiheuttaisi vaikeuksia, se vaatisi esimerkiksi kaksi postimerkkisarjaa, mitä mutkistaisi edelleen se, että postimerkkejä on saatavissa eri arvoisina. Tämän vuoksi ehdotetaan kyseisen muutoksen lopullisiin kuluttajiin kohdistuvan vaikutuksen vähentämiseksi ja valvontajärjestelmien yksinkertaistamiseksi, että kaikkia enintään 2 kiloa painavia osoitteellisia lähetyksiä koskeviin tavanomaisiin postipalveluihin sovelletaan erityistä suorituspaikkasääntöä. Ehdotetaan, että kaikkia tällaisia yhteisön *ulkopuolelle* tarkoitettuja lähetyksiä olisi kohdeltava ikään kuin ne toimitettaisiin *yhteisössä*. Samanaikaisesti ehdotetaan muutoksia vientisääntöihin vapautuksen (ja siihen liittyvän vähennysoikeuden) poistamiseksi kyseisiltä palveluilta. Näin ollen sovellettaisiin ainoastaan yhtä verokantaa. Tämä on yhdenmukaista yhteisön ulkopuolella voimassa olevien kyseistä alaa koskevien samankaltaisten alv-järjestelmien kanssa.

³ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

Periaatteessa siis kaikki enintään 2 kiloa painavia osoitteellisia lähetyksiä koskevat peruspostipalvelut tulisivat verotettaviksi yleisen verokannan mukaisesti. Ehdotetaan kuitenkin myös, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus soveltaa alennettua alv-kantaa kaikkiin kyseisiin palveluihin.

Muihin kuin tavanomaisiin palveluihin, osoitteetonta postia koskeviin palveluihin ja yli kaksi kiloa painavia lähetyksiä koskeviin palveluihin sovelletaan kuljetuspalveluita koskevia normaaleja alv:n suorituspaikkasääntöjä, eikä niihin voida soveltaa alennettua kantaa. Tällaiseen yhteisössä toimitettavaksi kerättyyn postiin sovellettaisiin yleistä verokantaa, kun taas kyseinen yhteisön *ulkopuolelle* toimitettavaksi kerätty posti olisi vapautettu ja siihen liittyisi vähennysoikeus.

6. EHDOTETUN VEROTUSJÄRJESTELMÄN YKSITYISKOHDAT

6.1. Yleiset säännökset

Vaikka postipalveluihin kuuluu erinäisiä toimia postilähetysten keräämisestä niiden lajitteluun, kuljettamiseen ja jakeluun, asiakkaan kannalta suoritettava palvelu on tavaroiden kuljettamista paikasta toiseen. Tämän vuoksi ehdotetaan, että postipalveluiden suorittamista olisi kohdeltava yhtenä kuljetuspalveluiden suorituksena. Nämä toimenpiteet eivät vaikuta rautatiekuljetuksen kaltaisiin alihankintapalveluihin.

Lisäksi ehdotetaan, että postimerkkejä pidetään näyttönä ennakkomaksusta, ellei käytetä erityisjärjestelmää, missä tapauksessa ehdotetaan, että niitä voitaisiin pitää tavaroiden luovutuksena, joka vapautettaisiin ja johon liittyisi vähennysoikeus. (Kyseistä erityisjärjestelmää, jonka tarkoituksena on päästä eroon useista postimerkkisarjoista, kuvataan yksityiskohtaisemmin jäljempänä.)

Ehdotetaan myös, että postimerkkien luovutus filateelisiin tarkoituksiin olisi yleisen verokannan mukaista tavaroiden luovutusta, koska sillä ei ole yhteyttä postipalveluiden suoritukseen. Tämän vuoksi siihen ei sovellettaisi postialan toimijoiden järjestelmää, vaan tavanomaisia luovutussääntöjä.

6.2. Kolmansiin maihin lähetettävää postia koskeva erityinen suorituspaikkasääntö

Ehdotetaan, että kirjeiden ja enintään kaksi kiloa painavien pikkupakettien peruskuljetuksen suorituspaikka on lähtömaassa. Tällä poistetaan tavanomaista kuljetuksen suorituspaikkaa koskevista säännöistä johtuvat vaikeudet ja niihin liittyvät postimerkkien tarkastusongelmat rajat ylittävissä postipalveluissa, jotka vapautettaisiin verosta ja joille annettaisiin vähennysoikeus. Tämän myötä kolmansien maiden toimijoiden ei tarvitse enää rekisteröityä alv:tä varten kolmannesta maasta lähtevän postinkuljetuksen yhteisön alueella tapahtuvan matkan osalta.

Ehdotettuja suorituspaikkasääntöjä sovelletaan kaikkiin määriteltyjä postilähetyksiä koskeviin postipalvelutoimintoihin (keruu, lajittelu, kuljetus ja toimitus), mutta ei mihinkään alihankintana suoritettaviin osatoimiin. Ne kattavat enimmäispainoa noudattavat tavalliset lähetykset, joihin on merkitty vastaanottajan nimi ja osoite. Niitä sovelletaan minkä tahansa liikenteenharjoittajan kuljettamiin lähetyksiin, mukaan lukien osoitteellinen suoramainontaposti, kirjat, luettelot, sanomalehdet ja pikkupaketit. Niitä ei kuitenkaan sovelleta toimijan suorittamiin muihin kuin peruspalveluihin kuten esimerkiksi pikapostiin. Ne on jätetty soveltamisalan ulkopuolelle, koska niitä käyttävät yleisemmin liikeasiakkaat.

Yhdessä erityisen suorituspaikkasäännön kanssa ehdotetaan, että alle kaksi kiloa painavien postilähetysten peruskuljetusta kolmanteen maahan koskeva verovapautus, johon liittyy vähennysoikeus, poistetaan 15 artiklan 13 kohdan muuttamisella.

Kyseiset erityiset suorituspaikkasäännöt ovat yksinkertaisempia sekä toimijoille että asiakkaille, koska kaikkeen alle kahden kilon postiin sovellettaisiin ainoastaan yhtä alv-kantaa (joka olisi joko yleinen tai alennettu kanta). Samalla korkea enimmäispaino vähentää suuresti mahdollisuutta virheisiin ja väärinkäytöksiin.

6.3. Mahdollisuus alennettuun verokantaan

Vaihtoehtona yleisen verokannan mukaiselle täysimääräiselle verotukselle ehdotetaan, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus soveltaa alennettua verokantaa enintään kaksi kiloa painavien osoitteellisten kirjeiden ja pakettien tavanomaisiin postipalveluihin. Tämä koskee suoramainontapostia, kirjoja, luetteloita, sanomalehtiä yms. edellyttäen, että ne on osoitettu nimetylle henkilölle. Tämän vuoksi "kotitaloudelle" osoitettu suoramainontaposti ei tule kyseeseen. Kun alennettua kantaa voidaan soveltaa jopa kaksi kiloa painaviin lähetyksiin, erilaisia postimerkkisarjoja tarvitaan vähemmän. Suurin osa postitoiminnasta koskee kevyempiä lähetyksiä. Alennettua kantaa sovelletaan ainoastaan silloin, kun postipalveluita suoritetaan asiakkaalle. Sitä ei sovelleta postipalvelun suorittajalle alihankintana suoritettaviin osapalveluihin.

Kyseisen alennetun verokannan tarkoituksena on varmistaa, että vapautuksen poistaminen kyseisellä alalla ei johda hinnankorotuksiin yksityisasiakkaalle. Tietenkin asianmukainen verokanta on erilainen kussakin jäsenvaltiossa, koska yleinen kanta on erilainen. Jos jäsenvaltiot päättävät olla ottamatta käyttöön alennettua verokantaa, sovelletaan yleistä kantaa.

Alennettu kanta on toinen 12 artiklan 3 kohdassa säädetyistä ja siitä lisätään oma ryhmä liitteeseen H.

Myös monet yritykset hyötyvät alennetusta verokannasta, sillä on mahdotonta erottaa yksityispostia liikepostista. Sille valtaosalle yrityksistä, jotka toteuttavat itse verollisia suorituksia, tällä ei ole kerrassaan mitään merkitystä. Ne pystyvät vähentämään niiltä veloitetun alv:n sen kannasta riippumatta. Alv:stä vapautetuille yrityksille (pankit, vakuutusyhtiöt, koulut, hyväntekeväisyysjärjestöt jne.) lopputulos on sama kuin lopullisille kuluttajille. Osoitteetonta suoramainontapostia ei kuitenkaan voida sekoittaa yksityispostiin, ja tämän vuoksi siihen ei sovelleta alennettua verokantaa.

Joissakin jäsenvaltioissa kaikkia postipalveluita verotetaan jo yleisen kannan mukaisesti täysin vapautetuilla markkinoilla, kun taas joissakin toisissa verotusta sovelletaan muihin kuin varattuihin palveluihin niiden suorittajasta riippumatta. Niinpä kaikki jäsenvaltiot eivät halua soveltaa alennettua kantaa verotuksen käyttöönoton vaikutuksen minimoimiseksi, sillä vaikutus eroaa huomattavasti valtiosta toiseen.

6.4. Enemmän kuin kaksi kiloa painavia paketteja koskevat postipalvelut

Ehdotetaan, että enemmän kuin kaksi kiloa painavia paketteja koskeviin palveluihin ei sovelleta alennettua verokantaa, mutta kylläkin tavanomaisia kuljetusta koskevia suorituspaikkasääntöjä (9 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 28 b artiklan C kohdan 2 kohta). Tämä tarkoittaa seuraavaa:

- Tietyssä jäsenvaltiossa kerätyt ja kannetut lähetykset ovat verollisia kyseisessä jäsenvaltiossa.
- Yhdessä jäsenvaltiossa kerätyt lähetykset, jotka toimitetaan perille toiseen jäsenvaltioon, ovat verollisia lähtöjäsenvaltiossa.
- Jäsenvaltiossa kerätyt ja yhteisön ulkopuolelle kannetut lähetykset ovat verollisia kyseisessä jäsenvaltiossa yhteisössä tapahtuvan kuljetuksen osalta. Ehdotetaan, että kyseinen suoritus vapautetaan verosta ja siihen liitetään vähennysoikeus muutetun 15 artiklan 13 kohdan nojalla.
- Yhteisön ulkopuolella kerättyihin ja yhteisön jäsenvaltioon kannettuihin lähetyksiin sovelletaan jäsenvaltion alv:tä kyseisessä jäsenvaltiossa tapahtuvan kuljetuksen osalta. Kyseinen suoritus pysyy edelleen verosta vapautettuna, ja siihen liittyy vähennysoikeus voimassa olevan 14 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla.

6.5. Päätöksien kohtelu

Toimijoiden toimiin kuuluu jäsenvaltion sisällä kerättyjen tavaroiden perille toimittamisen lisäksi toisessa jäsenvaltiossa tai kolmansissa maissa kerättyjen lähetysten kanto. Postin keräävä toimija veloittaa asiakasta sen koko kuljetuksesta ja kannosta. Se antaa perille toimittamisen alihankintatyöksi toimijalle toisessa maassa. Kyseisen toisen toimijan saamaa maksua kutsutaan *päätöksiksi*. Se on korvaus suorituksesta postin keräävältä toimijalta postin perille toimittavalle toimijalle. Verokohteluksi ehdotetaan seuraavaa:

Kolmansiin maihin liittyvät rajat ylittävät päätöksät on 14 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla vapautettu verosta, ja niihin liittyy veronpalautus edellisessä vaiheessa. Vaihtoehto olisi se, että yhteisön toimijat veloittaisivat alv:n, jonka kolmannen maan toimija voisi periaatteessa vähentää. Monet kolmansien maiden postialan toimijat eivät kuitenkaan voisi esittää kolmannentoista direktiivin mukaista palautushakemusta, koska ne ovat valtionlaitoksia eivätkä verovelvollisia. Sitä paitsi kolmastoista direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden hylätä kolmansien maiden tahojen hakemukset, jos maiden välillä ei noudateta vastavuoroisuutta. Koska postitoimiin osallistuu toimijoita maailman lähes jokaisesta maasta, palautuskelpoisuuden osalta ilmenisi merkittävää vääristymistä.

Yhteisön sisäisten päätöksien osalta on tarpeen yksilöidä, missä kyseiset postilähetykset ovat sillä hetkellä, kun alihankkija ottaa suorittaakseen kuljetuksen. Lopputulos on sama, tosin eri syistä.

Kun jäsenvaltioon A sijoittautunut pääasiallinen toimija X toimittaa lähetysten jäsenvaltioon B sijoittautuneelle alihankkijalle Y ja luovutus tapahtuu jäsenvaltiossa A, palveluiden suorituspaikka on 28 b artiklan C kohdan 1 ja 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiossa A. Näin siksi, että alihankkijan palvelut ovat yhteisön sisäistä suoritusta, ja suorituspaikka on kuljetuksen lähtöpaikka. Alv tulee maksettavaksi jäsenvaltiossa A, ja toimijan X olisi tilitettävä se 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn käännettyä verovelvollisuutta koskevan säännön mukaisesti.

Kun jäsenvaltioon A sijoittautunut pääasiallinen toimija X toimittaa lähetysten jäsenvaltioon B sijoittautuneelle alihankkijalle Y ja luovutus tapahtuu jäsenvaltiossa B, palveluiden suorituspaikka on 28 b artiklan C kohdan 1 ja 3 kohdan mukaisesti silti jäsenvaltiossa A. Näin siksi, että alihankkijan palvelut ovat yhteydessä yhteisön sisäiseen suoritukseen, ja asiakas on muussa jäsenvaltiossa kuin kuljetuksen lähtömaassa. Alv tulee

maksettavaksi jäsenvaltiossa A, ja toimijan X olisi tilittävä se 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn käännettyä verovelvollisuutta koskevan säännön mukaisesti.

Jos kuitenkin alihankkija Y on alv-rekisteröitynyt toisessa jäsenvaltiossa (A), se on molemmissa edellä mainituissa tapauksissa vastuussa veron tilittämisestä.

6.6. Maksettujen vastauslähetysten kohtelu

Yritykset voivat kirjoittautua postialan toimijansa vastauslähetyspalveluun, minkä ansiosta vastaanottaja voi vastata veloituksesta. Alv:n kannalta maksettuja vastauslähetyksiä on kahta eri lajia. Toisessa yritys ja asiakas sijaitsevat samassa maassa. Toinen on kyseessä silloin, kun yritys ja asiakas ovat eri maissa.

Edellisessä tapauksessa tilanne on selkeä. Postialan toimija veloittaa yritykseltä kirjoittautumismaksun ja maksun erikseen kustakin postilähetyksestä. Kumpaankin maksuun sovelletaan normaalisti alv:tä ja mahdollisesti alennettua verokantaa.

Jälkimmäisessä tapauksessa tilanne on mutkikkaampi. Yritys rekisteröityy paikallisen toimijansa palveluun ja maksaa kirjoittautumismaksun ja jokaisesta lähetyksestä erikseen. Kumpaankin maksuun sovelletaan normaalisti alv:tä ja mahdollisesti alennettua verokantaa. Lisäksi ulkomainen toimija maksaa paikalliselle toimijalle lähetyksen keruusta. Kyseiset maksut ovat osa päätemaksuja. Ne vapautetaan ja vero palautetaan 15 artiklan 13 kohdan mukaisesti, kun keruu koskee lähetystä kolmanteen maahan.

Kun lähetys kerätään yhdessä jäsenvaltiossa ja lähetetään toiseen, se on verollinen lähtöjäsenvaltiossa 28 b artiklan C kohdan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Näin siksi, että alihankkijan palvelut ovat yhteydessä yhteisön sisäiseen suoritukseen, ja suorituspaikka on kuljetuksen lähtöpaikka. Siihen sovelletaan 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä käännettyä verovelvollisuutta, jos alihankkija ei ole alv-rekisteröitynyt toisessa jäsenvaltiossa.

6.7. Mahdollisuus postialan toimijoiden erityiseen veronlaskentajärjestelmään

Alennetun verokannan käyttöön ottavissa jäsenvaltioissa toimijat saattavat joutua laskemaan alv:n kolmella tasolla (yleinen kanta, alennettu kanta ja verottomuus). Jos alennettua verokantaa ei oteta käyttöön, toimijoiden on laskettava alv kahdella tasolla. Tämä merkitsee tarvetta eri postimerkkisarjoihin, vaikka ehdotetut muutokset sekä suorituspaikkasääntöihin että alle kaksi kiloa painavaa postia koskevaan vapautukseen ja alennetun verokannan asettaminen samaan kahden kilon rajaan vähentävätkin kyseistä tarvetta huomattavasti.

Asian yksinkertaistamiseksi ja eri postimerkkiluokkien välttämiseksi ehdotetaan, että postialan toimijoille annettaisiin mahdollisuus ottaa käyttöön erityinen järjestelmä, jossa ne selvittäisivät niiden postitoiminnoista maksettavan alv:n määrän vaihtoehtoisella menetelmällä. Tämän johdosta asiakas tarvitsisi ainoastaan yhtä postimerkkisarjaa. Useiden toimijoiden kanssa käytyjen keskustelujen perusteella on selvää, että jotkut toimijat eivät ole kiinnostuneita erityisestä järjestelmästä, kun taas toiset myöntävät, että useat postimerkkisarjat mutkistaisivat asiaa turhaan niiden asiakkaiden kannalta, ja kyseiset toimijat suhtautuvat yksinkertaistamiseen myönteisesti. Samalla on selvää, että järjestelmät ja teknologian osuus vaihtelevat maittain suurestikin. Se järjestelmä, joka soveltuisi yhdelle toimijalle, ei välttämättä olisi asianmukainen toiselle. Tämän vuoksi ehdotetaan, että jäsenvaltioiden pitäisi voida suunnitella niiden alueelle soveltuva oma erityinen järjestelmä.

Järjestelmässä olisi periaatteessa määritettävä seuraava:

- sen postin osuus, josta alv maksetaan alennetun kannan mukaisena,
- sen postin osuus, josta alv maksetaan yleisen kannan mukaisena,
- sen yhteisön ulkopuolisiin maihin lähetettävän yli kaksi kiloa painavan postin osuus, josta ei makseta alv:tä,
- muista jäsenvaltioista saaduista päätemaksuista käännetyin verovelvollisuuden mukaisesti toimijan maksettavaksi tulevat verot (yleinen verokanta).

Järjestelmään on myös sisällytettävä sen varmistaminen, että liikeasiakkaiden käytettävissä on asianmukaista näyttöä vähennyksiä varten.

Tähän lähestymistapaan sisältyy mahdollisuus välttää postimerkkien/postipalvelujen kaksinkertainen verotus esimerkiksi pitämällä postimerkkejä tavaroina ja vapauttamalla ne verosta.

Kyseisen järjestelmän käytössä on kuluttajan kannalta se etu, että verotuksen käyttöönotolla ei muuteta postipalvelun toimintaa.

7. PÄÄTELMÄT

Kun kuudes alv-direktiivi annettiin, postipalveluita suorittivat lähes yksinomaan kansalliset monopolit, mikä selittää silloisen päätöksen postipalveluiden yleisestä verosta vapauttamisesta. Nykyisin kyseisillä palvelumarkkinoilla on kuitenkin kilpailua. Tämän vuoksi julkisten toimijoiden toimien vapauttaminen verosta vääristää kilpailua suhteessa yksityisiin toimijoihin, jotka maksavat alv:n.

Ainoa kestävä ratkaisu vapauttamisesta aiheutuvien vääristymien oikaisemiseksi on verottaa kaikkia kyseisen alan toimia. Kyseisen muutoksen vaikutusta lopulliseen kuluttajaan voitaisiin kuitenkin lieventää ottamalla käyttöön alennettu alv-kanta rajoitetusti niin, ettei se vaikuttaisi merkittävästi tuloihin eikä vääristäisi kilpailua.

Postipalveluiden kohteluun ehdotettu muutos merkitsee sitä, että alle kaksi kiloa painavia osoitteellisia postilähetystyksiä koskee tavanomaisten palveluiden osalta yksi alv-kanta. Se on joko yleinen kanta tai alennettu kanta riippuen siitä, haluaako jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta jälkimmäiseen. Yli kaksi kiloa painaville postilähetyksille on kaksi mahdollista alv-kantaa. Palveluihin sovelletaan yleistä kantaa, jos lähetys on yhteisön sisäinen. Palvelut ovat verosta vapautettuja, jos lähetys tapahtuu kolmanteen maahan.

8. YKSITTÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

1 artikla

1 kohta

Kirjeitä koskevien palveluiden suorituspaikka

Säännöksessä säädetään, että tiettyä alle kahden kilon painoista postia koskevista postipalveluista verotetaan lähtöjäsenvaltiossa ja että palvelu katsotaan suoritetuksi kyseisessä maassa. Tämän johdosta palvelu on aina verollista, vaikka posti lähetetään kolmanteen maahan. Tähän päästään poikkeamalla 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetystä periaatteesta, jonka mukaan kuljetuspalveluiden suorituspaikkana pidetään sitä paikkaa, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljetettu matka, tapahtuu. Tällä luodaan yhteys myös 28 b artiklan C kohdan 2 kohdassa säädettyyn tavaroiden yhteisökuljetusten lähtöpaikkasääntöön.

Jos kuitenkin postin vastaanottaja on myös palvelun vastaanottaja (esim. yritysten vastauslähetykset), suorituspaikaksi tulee kyseisen lähetyksen toimituspaikka jopa silloin, kun lähetys kuljetetaan usean maan kautta.

Kyseisiä sääntöjä sovelletaan ainoastaan tavanomaisiin postipalveluihin, joita kuka tahansa toimija pystyy tarjoamaan. Niitä sovelletaan vain kirjelähetysiin, suoramainontapostiin, kirjoihin, luetteloihin, sanomalehtiin ja pikkupaketteihin silloin, kun ne on soitettu nimetylle henkilölle. Tämän vuoksi ne eivät kata "kotitaloudelle" osoitettua suoramainontapostia. Nämä säännöt koskevat tavanomaista peruspalvelua, jota kutsutaan joskus "2. luokan" palveluksi. Kyseeseen tulisi myös nopeutettu toimituspalvelu, josta käytetään joskus nimitystä "1. luokan" palvelu tai "*courrier prioritaire*". Tavanomaisiin postipalveluihin eivät kuitenkaan tässä yhteydessä kuulu pikatoimituspalvelut. Näin siksi, että säännöt halutaan kohdistaa nimenomaan lopullisten kuluttajien eniten käyttämiin palveluihin. Korkealla painorajalla saadaan yksi ja sama sääntö koskemaan suurinta osaa tavanomaisesta postista sekä yhdenmukaistetaan suorituspaikkasäännön soveltamisraja ja alennetun verokannan soveltamismahdollisuuden raja, millä yksinkertaistetaan kokonaisratkaisua.

2 kohta

Postipalveluiden verotus

Postipalveluiden verottamiseksi ehdotetaan, että 13 artiklan vapautussäännökset poistetaan.

3 kohta

Verottomuuden poistaminen

Suorituspaikkasäännön muuttamisen lisäksi ehdotetaan, että 15 artiklan 13 kohdassa (vientiin liittyvät palvelujen suoritukset) säädetystä vapautusta koskevasta periaatteesta poiketaan. Kyseisellä säännöksellä rajoitetaan kolmansiin maihin lähetettäviin osoitteellisiin lähetyksiin liittyvien postipalvelujen vapautus koskemaan muita kuin tavanomaisia postipalveluja ja yli kaksi kiloa painavia tavaroita.

4 kohta

Postialan toimijoiden erityisjärjestelmä

Postijärjestelmän yksinkertaistamiseksi alv:n osalta kyseisellä säännöksellä annetaan alennetun verokannan valinneille jäsenvaltioille mahdollisuus siihen, että toimijat voivat laskea alv:n erityisjärjestelmän puitteissa. Koska postijärjestelmät ja niiden teknologian taso vaihtelevat suuresti jäsenvaltiosta toiseen, järjestelmän tarkka luonne saattaa vaihdella. Pääperiaate on kuitenkin sama: postimerkkien hinnat määrätään kunkin tuotteen osalta alv-velvoitteen mukaisesti, mutta itse postimerkistä alv ei ilmene. Tämän ansiosta yhtä postimerkkisarjaa voidaan käyttää kaikkiin tuotteisiin. Toimija laskee maksettavan alv:n oikean määrän toimen aikana kunkin tuotteen tiettyyn hintaan myydyin lukumäärän perusteella.

Jotta verovelvolliset yritykset pystyvät vähentämään postipalvelujen alv:n, järjestelmässä on otettava käyttöön yhteinen vakioasiakirja näyttöä varten.

5 kohta

Liitteeseen F tehtävät muutokset

Ehdotetaan, että liitteestä F poistetaan telepalveluja koskeva vapautus.

Kyseinen säännös juontaa juurensa kuudennen alv-direktiivin 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan siirtymäsäännöksistä, joilla jäsenvaltioille annettiin mahdollisuus jatkaa tiettyjen liitteessä F lueteltujen toimien vapauttamista. Kyseisen liitteen 5 kohta koski yleisen postilaitoksen telepalveluja. Yksikään jäsenvaltio ei kuitenkaan tällä hetkellä käytä kyseistä säännöstä, eivätkä ne pysty käyttämään sitä tulevaisuudessakaan 28 artiklan siirtymäsäännösten muotoilun takia.

6 kohta

Mahdollisuus alennettuun verokantaan

Tässä säännöksessä säädetään uudesta valinnaisesta alennetusta alv-kannasta, joka voidaan ottaa käyttöön sellaisten tavanomaisten postipalvelujen osalta, jotka koskevat nimetyille henkilölle osoitettua kirjeenvaihtoa, suoramainontapostia, kirjoja, luetteloita, sanomalehtiä ja pikkupaketteja. Tavanomaisilla postipalveluilla tarkoitetaan tavanomaisia peruspalveluita, joita kutsutaan joskus "toisen luokan" palveluiksi. Kyseeseen tulisi myös nopeutettu toimituspalvelu, josta käytetään joskus nimitystä "ensimmäisen luokan" palvelu tai "*courrier prioritaire*". Tavanomaisiin postipalveluihin eivät kuitenkaan tässä yhteydessä kuulu pikatoimituspalvelut. Kuka tahansa toimija voi tarjota kyseisiä palveluita. Alennetun kannan tarkoituksena on minimoida se vaikutus, joka vapautuksesta verotukseen siirtymisellä on suurimpaan osaan yksityisten kuluttajien käyttämistä palveluista. Jäsenvaltioiden kyseisien postipalveluiden osalta käyttöön ottaman alennetun alv-kannan olisi periaatteessa heijastettava nykyisen vapautuksen vaikutusta ja vähennettävä tarvetta hinnankorotuksiin. Koska yleisen kannan prosenttiosuudet vaihtelevat jäsenvaltioittain, alennetun kannan prosenttimäärät vaihtelevat myös. Kyseeseen tulee jompikumpi 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyistä kahdesta voimassa olevasta alennetusta kannasta.

Alennettua kantaa koskeva painorajoitus on kaksi kiloa, jotta erilaisiin postimerkkeihin olisi käytännössä vähemmän tarvetta ja vääränlaisten postimerkkien käytöstä aiheutuva mahdollisuus erehtymiseen tai väärinkäyttöksiin vähenisi. Korkea painoraja merkitsee, että yleisen alv-kannan mukaisen postimerkin vaativan postin postilaatikkoon paneminen on käytännössä mahdotonta.

Yksinkertaistamista tehostetaan liittämällä alennettua kantaa koskeva painoraja suorituspaikkasäännön painorajaan, mikä helpottaa asiaa sekä toimijoiden että asiakkaiden kannalta. Alv:tä koskee kahden kilon painoraja, jonka alittuessa sovelletaan erityissääntöjä. Yli kaksi kiloa painaviin lähetyksiin sovelletaan tavanomaisia kuljetusta koskevia alv-sääntöjä.

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta postialalla suoritettavien palveluiden arvonlisäveron osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁴,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁵,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁶,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁷ nojalla voimassa oleva postipalvelujen vapautus arvonlisäverosta (alv) rajoittuu yksinomaan julkisiin postipalveluiden tarjoajiin, ja tästä johtuva erilainen kohtelu – palvelut ovat julkisen postilaitoksen suorittamina verovapaita, mutta yksityisten toimijoiden suorittamina verollisia – aiheuttaa kilpailun vääristymistä.
- (2) Sisämarkkinoiden toimivuus vaatii, että kyseiset vääristymät poistetaan aina kun mahdollista.
- (3) Komissio on sitoutunut strategiaan sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan nykyaikaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi⁸.
- (4) Alv:n postipalveluihin soveltamisen osalta on todettava, että kaikki postipalvelut olisi saatettava verollisiksi kohtelemalla niitä tavaroiden kuljetuspalveluina, jolloin postialan toimijat voivat vähentää tekemiinsä ostoihin liittyvän tuotantopanoksista maksettavan veron. Tämän seurauksena kokonaisnettohintojen pitäisi laskea, ja alv:n käyttöönotosta johtuva kokonaishintojen nousu on todennäköisesti pienempi kuin jokaisessa jäsenvaltiossa sovellettava prosentteina ilmaistu yleinen alv-kanta.

⁴ EUVL C ..., ..., s. ...

⁵ EUVL C ..., ..., s. ...

⁶ EUVL C ..., ..., s. ...

⁷ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/92/EY (EYVL L 331, 7.12.2002, s. 27).

⁸ KOM(2000) 348 lopullinen.

- (5) Yksityisille asiakkaille aiheutuvan bruttohintojen nousun vaikutuksen vähentämiseksi tietyillä rajoitetuilla aloilla on aiheellista soveltaa alennettua kantaa, jonka tulovaikutus on sama kuin nykyisellä vapautuksella. Koko alaa koskevaa alennettua kantaa ei kuitenkaan tulisi ottaa käyttöön, koska sillä lisättäisiin vääristymiä.
- (6) Kirjepostia koskevia suorituspaikkasääntöjä olisi muutettava virhe- tai petosmahdollisuuksien vähentämiseksi, yksinkertaistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että yhteisön järjestelmä on vertailukelpoinen muiden samankaltaisten järjestelmien kanssa.
- (7) Postialan toimijoiden yksinkertaistetun laskentajärjestelmän tehokkuuden edistämiseksi täytyisi olla mahdollista rinnastaa postimerkit tavaroihin, tosin ei verotuksen osalta silloin, kun niitä ostetaan postipalvelujen saamiseksi.
- (8) Koska kansallisten postialan toimijoiden käyttämän teknologian taso vaihtelee maittain, jäsenvaltioiden tulisi saada suunnitella asianmukaisin erityinen laskentajärjestelmä.
- (9) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt 17 päivänä marraskuuta 1986 annetun kolmannentoista neuvoston direktiivin 86/560/ETY⁹ nojalla alv voidaan periaatteessa palauttaa kolmansiin maihin sijoittautuneille postialan toimijoille. Koska kuitenkin joidenkin valtion omistuksessa olevien postialan toimijoiden toimia ei ehkä pidetä taloudellisena toimintana, jolloin palauttaminen on mahdotonta, kolmansista maista tulevan rajat ylittävän postin jakelun osalta olisi säädettävä vapauttamisesta ja siihen liittyvästä vähennysoikeudesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY¹⁰ 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitetuille päätemaksuille.
- (10) Koska jäsenvaltiot eivät edellä mainituista syistä pysty riittävästi saavuttamaan tämän direktiivin tavoitteita, joihin päästään paremmin yhteisön tasolla, yhteisö saattaa toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tällä direktiivillä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (11) Tämän vuoksi direktiivi 77/388/ETY olisi muutettava vastaavasti,

⁹ EYVL L 326, 21.11.1986, s. 40.

¹⁰ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 77/388/ETY seuraavasti:

(1) Lisätään 9 artiklaan 2 a kohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä 2 kohdan b alakohdassa säädetään, tavanomaiset postipalvelut, jotka koskevat tavanomaista kirjeenvaihtoa, suoramainontapostia, kirjoja, luetteloita ja sanomalehtiä sisältäviä osoitteellisia kirjekuoria tai paketteja, jotka painavat enintään kaksi kilogrammaa, katsotaan suoritetuiksi siinä maassa, jossa kuljetus alkaa, paitsi jos vastaanottaja maksaa keruun ja toimituksen, missä tapauksessa kyseiset lähetykset katsotaan suoritetuiksi toimituspaikassa.

Tässä direktiivissä "tavanomaisilla postipalveluilla" tarkoitetaan postin lähettäjälle suoritettuja perinteisiä peruspalveluja, mukaan lukien toimitukset nopeimmassa tavanomaisessa kantoluokassa, mikäli luokkia on useampi kuin yksi, sekä kirjattujen lähetysten toimitus, mutta ei pikatoimituspalveluita, alihankkijoiden suorittamia palveluita eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY¹¹ 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettuihin päätemaksuihin liittyviä palveluita. Osoitteelliseen kirjekuoreen tai pakettiin on merkitty henkilön nimi ja osoite."

(2) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan A kohdasta 1 kohdan a alakohta,

b) Korvataan B kohdassa e alakohta seuraavasti:

"e) veromerkkien ja muiden samankaltaisten merkkien, ei kuitenkaan postimerkkien, luovutus nimellisarvostaan;"

(3) Korvataan 15 artiklan 13 kohta seuraavasti:

"13. palvelujen suorituksen mukaan lukien kuljetukset ja liitännäiset toimet, mutta lukuun ottamatta 13 artiklan mukaisesti verosta vapautettuja palvelujen suorituksia ja tavanomaisia postipalveluita, jotka koskevat tavanomaista kirjeenvaihtoa, suoramainontapostia, kirjoja, luetteloita ja sanomalehtiä sisältäviä osoitteellisia kirjekuoria tai paketteja, jotka painavat enintään kaksi kilogrammaa, jos ne liittyvät välittömästi tavaroiden vientiin tai sellaisten tavaroiden tuontiin, joista säädetään 7 artiklan 3 kohdassa tai 16 artiklan 1 kohdan A alakohdassa."

¹¹ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

- (4) Lisätään XIV osastoon seuraava 26 d artikla:

"26 d artikla Postialan toimijoiden erityisjärjestelmä

Jäsenvaltioiden soveltaessa alennettua verokantaa postipalveluihin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja liitteessä H olevan 18 ryhmän mukaisesti ne voivat säännösten ja veron kiertämisen sekä väärinkäytösten välttämiseksi asettamallaan edellytyksillä mahdollistaa sen, että maksettavan veron määrä määritetään kuljetettujen lähetysten lukumäärän perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista.

Kyseisen järjestelmän käyttöön ottavat jäsenvaltiot voivat kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi vaihdella postimerkkien kohtelua siinä määrin kuin katsovat tarpeelliseksi sen varmistamiseksi, että verotetaan ainoastaan postipalveluita.

Kyseisen järjestelmän käyttöön ottavien jäsenvaltioiden on annettava myös asianmukainen säännös verovelvollisista henkilöistä, joilla postipalveluiden suorittajan asiakkaina on 17 artiklan nojalla vähennysoikeus."

- (5) Poistetaan liitteestä F kohta 5.

- (6) Lisätään liitteeseen H seuraava ryhmä:

"18. Tavanomaiset postipalvelut, jotka koskevat tavanomaista kirjeenvaihtoa, suoramainontapostia, kirjoja, luetteloita ja sanomalehtiä sisältäviä osoitteellisia kirjekuoria tai paketteja, jotka painavat enintään kaksi kilogrammaa; mikäli paino ylittää kaksi kilogrammaa, alennettua alv-kantaa ei voida soveltaa."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [...]. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

RAHOITUSSELVITYS

Tämän direktiivin antaminen lisää hieman arvonlisäverosta saatavia yhteisön omia varoja.

Kaikkien aikaisemmin verosta vapautettujen julkisten postipalvelujen saattaminen veronalaisiksi lisää jäsenvaltioiden kantamasta arvonlisäverosta saatavia kokonaistuloja.

On kuitenkin hyvin vaikeata arvioida kyseisen omien varojen kasvun määrää, sillä on erittäin vaikeata määrittää kaikkia nettotulokseen vaikuttavia muuttujia, eikä luotettavia tilastoja ole käytettävissä.